

Moskevský strážní pes je mladé plemeno vyšlechtěné v bývalém Sovětském svazu. Vyznačuje se nebývalou láskou ke svému pánovi a neuvěřitelnou něhou k dětem. Jeho povahu však doplňuje velmi vyvinutý obranný reflex, proto je ostrým a neúplatným hlídačem.

Přítulný obr

Odjakživa se mi líbili velcí psi. Chtěla jsem takového, který může být pořád venku. Náhodou jsem objevila moskevského strážního psa. Moskevák je pes, který bezmezně miluje vlastní rodinu, nikdy se neotočí proti svému pánovi a nikdy na něj nebu-

de zkoušet, kdo je tady šéfem. Nemohu se přece poměřovat s osmdesátikilovým psem. Moskevák automaticky uznává, že hlavou smečky jsem já a ani ho nenapadne, že by to mohlo být jinak," tvrdí na základě chovatelských zkušeností **Marie Rudolfová z Ješina.**

Úžasný je vztah tohoto plemena k dětem. Když si rodiče přivezli z porodnice domů potomka, vystavili ho v kočárku na zahradu. Všichni psi se na malou slečnu při-

běhli podívat – a potom fungovali lépe než elektronická chůva. Jak se zavrtěla nebo probudila, už běželi upozornit, že se něco s jejich novou kamarádkou děje. Když dcera Betyňka po čase začala lézt po čtyřech, největší pes ze smečky ji dokonce čumákem postrkoval, aby se jí lezlo snadněji. Kdo si ale chce moskevského strážního psa pořídit, musí brát v úvahu, že je to pes na hlídání a nesnažit se ho předělávat. Obranu a hlídání má vrozené, což znamená, že je schopný pojmout určitý okruh lidí, kteří chodí do rodiny pravidelně, ale pokud přijde někdo cizí, musíme ho zavřít do kotce. Moskeváci začínají hlídat přibližně v šesti až osmi měsících a hlídají jako o život. Už v tomto věku dokáží aktivně vyhodnocovat nebezpečí a ihned zasahovat, jakmile mají pocit, že jeho pána někdo ohrožuje. Tito psi nemají potřebu zastrašovat štěkotem, budí respekt už svou postavou. Vždyť zhruba po půl roce měří v kohoutku 65 cm a váží přibližně 50 kg. „Psa si může pořídit i člověk bez zkušeností, ale musí mít zahradu a možnost být se psem v neustálém kontaktu. Naši psi mají přístup do domu po celý den, přijdou se třeba podívat do kuchyně, zda

nenajdou něco na zub, nebo se jen nechat pohladit. Jsou velice empatičtí, poznají, když je mi špatně a že si tím pádem s nimi nemůžu hrát. Dají mi najevo svou lásku a odejdou, aby mě nerušili. Musíme také počítat s ekonomickou stránkou chovu. Moskevské strážní psy bychom měli krmit masem a stravu doplňovat vitamíny, minerálními doplňky a želatinou na klouby, zejména v prvních dvou letech, když vyrůstají a vyvíjí se jim kostra. U těchto psů není

důležitá nákupní cena štěněte, která se v České republice pohybuje mezi patnácti až dvaceti tisíci korunami, ale vydání za kvalitní krmení a veterinární péči. Například se štěňatý jezdím každý měsíc na odběry krve, abych u nich zjistila poměr vápníku a fosforu, které jsou pro jejich růst důležité. A podle rozboru přidávám další minerální doplňky," svěruje se paní Rudolfová.

Moskevák je společenský pes, který se zajímá o dění kolem domu, o provoz za plotem, i o to, co panička přivezla z nákupu, proto nemůže být trvale v kotci. Neplatí na něj hrubá síla, nepochopí, co strašného provedl, když ho jeho pán trestá bitím.

„Výchova je jednoduchá. Chrstněte na něj vědro lásky a on vám vrátí dvě. V jeho povaze je dělat radost. Je to ale pes pro vesnici a přírodu, procházet se s ním po kolonádě v Karlových Varech je zvrácenost. To by uškodilo jeho povaze.“ S moskevákem je život rodiny chovatele bohatší a pestřejší a spánek pod jeho bedlivým dozorem o hodně klidnější. ■

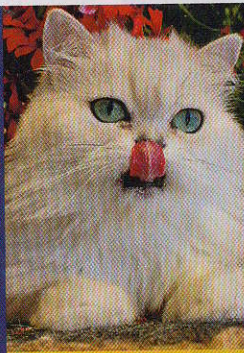
Jindřich Spěvák

Foto: archiv Marie Rudolfové

Slovo veterináře

Od počátku bychom měli dítě přesvědčit a naučit, že jejich mazlíček není pouhou hračkou, ale živou bytostí, o kterou musí pečovat tak, aby se v naší společnosti cítila příjemně a žádným způsobem nestrádala.

Přítomnost malých zvířat v domácnosti má však také svá úskalí. Mohou děti

nedovolme, aby dítě zvířata pusinkovalo, i kdyby je mělo rádo sebevíc. Naši

Než je pohladíme

poškrábat, kousnout, ale mohou být také zdrojem některých parazitárních onemocnění. Proto bychom měli alespoň jednou za rok dát psa nebo kočku prohlédnout veterinárním lékařem, abychom nabyli jistoty, že jsou po zdravotní stránce v pořádku. I přesto

mazlíčci mají mít své jídelní misky, aby s našimi talíři a nádobím nepřicházeli vůbec do styku. Pokud je chováme v bytě a nechodíme je venčit (týká se to především koček), měli bychom jejich kočičí záchodek denně čistit a používat při tom ochranné rukavice. Důležité je nenechávat děti, zvláště předškolního věku, se psem nebo kočkou samotné, aby nedošlo ke zranění. Nevíme totiž, jak bude dítě se svým čtyřnohým kamarádem zacházet. Jsou známé případy,